

fatte Anskuelse, at Tillægsbetillingslovene skulle forelægges saa hurtigt som muligt. Der er endnu adskillige Punkter i Betænkningen, som jeg kunde have Noget at indvende imod; men jeg skal ikke opholde det ærede Thing dermed, da de ere mindre vigtige. Jeg skal blot, for at ikke min Tausshed skulde give Anledning til Misforstaaelse, tilføie, at, naar det i Betænkningen Sp. 108 hedder, at det maa ansees som en Selsfølge, at Revisionen og Decisionen af alle de Regnskaber, som slutte sig til de Finantslove, der allerede ere eller fremdeles endnu maatte blive bevilgede af den danske Rigsdag, i hele deres nuværende Omfang ville forblive under samme, — da skal jeg vel ikke nu ville foregribe Afgjørelsen af de herhen hørende Spørgsmaal. Men naar en Fællesforsamling var tilveiebragt og havde vedtaget visse Regler for Behandlingen af de omhandlede Spørgsmaal, og der blandt Andet maaskee var oprettet en saadan Institution, som den af Udvalget selv paapegede, da forekommer det mig vistnok høist usandsynligt, at man da alligevel skulde lade den hele Række af Regnskaber behandles paa en anden Maade af en Forsamling, der ikke længere havde Rigsdagens Competence, thi Rigsdagen var jo da forsvundet forvunden, og der var kun en Forsamling tilbage, som ikke havde dens Competence. Dette Spørgsmaal er jo imidlertid ikke af nogen Betydning med Hensyn til denne Sags Behandling i det Hele, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved.

Ordføreren: Det maa være mig tilladt at udtale min glade Paaskjønneelse af, at den høitærede Finantsminister saa ganske har svaret til Udvalgets Haab om, at han vilde gaae ind paa en Drøftelse af de foreliggende Spørgsmaal, der baade med Hensyn til vor hele constitutionelle Udvikling og med Hensyn til Afgjørelsen af den foreliggende Sag ere af saa stor Betydning, og at han ikke har forholdt Rigsdagen sin sagkyndige Mening og vægtige Autoritet. Forsaavidt Finantsministeren har forudskiftet nogle Bemærkninger om den Betydning, der kan tillægges en saadan Forhandling, da troer jeg ikke, at det let vil være muligt i saa Henseende at udtrykke sig bested-

tere, end Udvalgets Ordfører gjorde ved at udtale, at hele Forsøget paa at bringe disse Sager under Omtale vilde være spildt, og Udbyttet deraf være intet, dersom det ikke maatte føre til en Forhandling. Det vil nemlig deraf fremgaae, at det har været Udvalget fuldkommen vel bevidst, at en Udtalelse af nogle enkelte Mænd i denne Henseende ingenlunde vilde kunne have nogen Lovskraft, endfige nogen Grundlovskraft, og heller ikke kunde anmasse sig nogen sær afgjørende Indflydelse. Paa den anden Side troer jeg dog ogsaa, at en saadan Forhandling, især naar der fra forskellige Sider deeltages dert, ingenlunde vil være uden Betydning. Det er almindeligt, som i alle constitutionelle Stater, saaledes ogsaa hos os, at man jævnligt tyer deels til saadanne mere concentrerede Fremstillinger af Præmisses, som indeholdes i skriftlige Udvalgsbetænkninger, deels ogsaa til selve Forhandlingerne som et meget vigtigt Fortolkningsmiddel, og det er i selve Udvalgets Betænkning fremhævet, hvor føleligt det har været ved denne Sags Behandling, at Præmisserne deels med Hensyn til Grundlovsbestemelsen, deels med Hensyn til Forhandlingerne om Statsrevisoratets Indtættelse, i denne Henseende give et saa operordentlig tarveligt Udbytte. Den ærede Finantsminister udtalte sig ogsaa senere om Betydningen af saadanne Forhandlinger paa en Maade, som jeg mener i høieste Grad maa ansees tilfredsstillende, nemlig at det derved let kunde blive almindeligt antaget, at hvad der saaledes var udtalt, var det Rette, og dersom det vilde opnaaes, vilde det — uden at have Lovskraft, endfige Grundlovskraft — ganske vist være et ikke uvigtigt Moment til Sagens Drøning; thi det er ganske vist, at hvad der almindeligt antages for det Rette, ville alle de, der saae med Sagen at gjøre, meer eller mindre søge at faae praktisk iværksat.

Ligesaa lidet som der altsaa i denne Henseende finder den mindste Misforstaaelse Sted mellem den ærede Finantsminister og Udvalget om Betydningen af en saadan Forhandling, saaledes troer jeg ogsaa, at det Udbytte, der i